

стны ставать противъ мене. Нъ да мя хвърлятъ въ огнь, да мя прѣдадътъ на дивы звѣрове, да мя приковътъ на кръсть, да ми раздерътъ вси-кы-тѣ членове, какво ще бжде всичко това ако ся само наслаждавамъ въ Иисуса Христа.»

Въ Рымъ онъ былъ хвърленъ прѣдъ дивы

звѣрове. Кога-то чюваше ревеніе-то на левове-тѣ онъ казваше: «Азь съмъ Христово пшенично зърно, кое-то трѣбва да ся смѣле отъ зъбы-тѣ на звѣрове-тѣ за да стане по-чистъ хлѣбъ.» Скоро слѣдъ това лъвовете-тѣ раздрахъ тѣло-то му. Малкы-тѣ чистици на кости-тѣ му кои-то бѣхъ останълы, погрѣбохъ ты въ Антиохіѣ (116.)

Въ 169. год. Деветдесять годишный Смирненски епископъ *Поликаръ*, ученикъ на Апостола Іоанна быде осъденъ живъ да ся изгори. Кога-то му прѣдложихъ, да ся отрече отъ вѣрж-тѣ си. Той отговорилъ: Осемь-десять и шесть години вече слугувамъ Господу моему Іисусу Христу и Той не